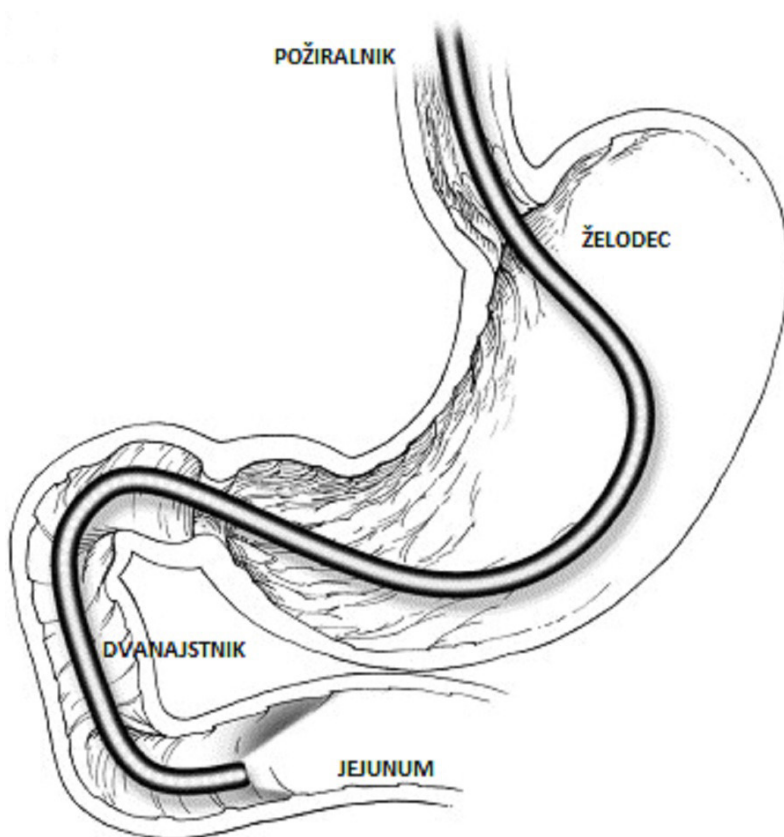

Enteroskopija

Pregled dvanajstnika in dela jejunuma

Enteroskopija pomeni pregled dvanajstnika in dela jejunuma (tešče črevo) s pomočjo endoskopa.

Shematski prikaz endoskopije dela prebavil.

Endoskopija tankega črevesja je neprecenljiva minimalno invazivna metoda, s pomočjo katere pregledujemo in jemljemo vzorce sluznice tankega črevesja (biopsija sluznice tankega črevesja). Omejitev endoskopije se nanaša predvsem na dolžino endoskopa. Človeški endoskopi so dolgi 100 cm, medtem ko so veterinarski dolgi do 140 cm in omogočajo pregled daljšega segmenta črevesja.

Spremembe v globljih plasteh stene črevesja, ki niso vidne na sluznici, veliko lažje diagnosticiramo s kombinacijo ultrazvoka in endoskopije.

Klinični znaki, ki kažejo na obolenja prebavil so:

- slabost,
- slinjenje,
- bruhanje/krvavo bruhanje (hematemeza),
- regurgitacija (vračanje hrane, ki zastaja v požiralniku),
- driska/krvava driska (melena),
- neprijeten zadah,
- neješčnost
- hujšanje

Pred posegom endoskopije je pomembno opraviti temeljito jemanje anamneze (zgodovine poteka bolezni), splošni klinični pregled, pregled krvi, urina, blata, ultrazvok trebušne votline, nativno in kontrastno rentgensko slikanje trebušne votline. Zgoraj opisani klinični znaki so namreč lahko posledica različnih obolenj, ki ne izvirajo iz prebavil. Primer so različne endokrine, infekcijske, metabolne in neoplastične (rakaste) bolezni.

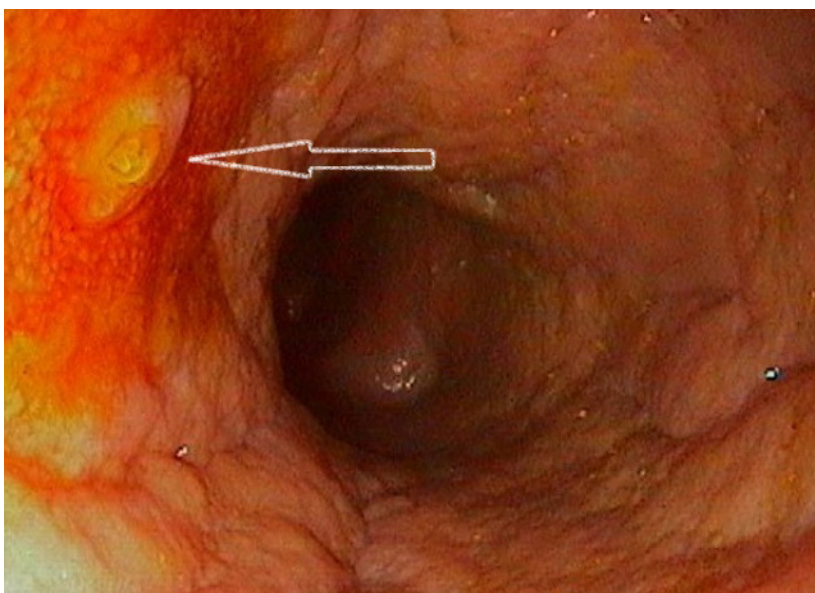
Pri biopsiji tankega čreva dobimo le majhne, površinske kose sluznice, kar nam včasih ne pokaže dejanskega stanja in razsežnosti patologije čre-

Puščica kaže na konico instrumenta v dvanajstniku, neposredno pred biopsijo.

Črevesne resice v dvanajstniku se premikajo kot kamni koralnjaki v morju. Ta pojav imenujemo *peristaltika*.

Puščica kaže na izvodilo žolčevoda v lumen dvanajstnika.

vesja. Zato je pri vprašljivih diagnozah potreben klasični kirurški ali laparoskopski (minimalno invazivni) poseg, da dobimo vse plasti črevesne stene.

Včasih je za postavitve diagnoze dovolj le vzorec sluznice, postrgan s ščetko. Tako odvzet vzorec pregledamo na prisotnost vnetnih celic, raka v celic, prisotnosti patogenih bakterij na sluznici (*Helicobacter spp.*) ali zajedalcev. Angleški izraz za ta postopek je brush cytology. V določenih primerih lahko košček sluznice enostavno vsrkamo v aspiracijsko cevko (aspiracijska biopsija).

Endoskopija je manj invazivna kot klasična kirurgija ali laparoskopija, in zato zmanjša komplikacije in hospitalizacijo pacienta.

Indikacije za enteroskopijo so:

- boleznj tankega črevesja
- driska/krvava driska (melena)
- bruhanje/krvavo bruhanje (hematemeza)
- boleznj debelega črevesja
- drugo

Patologija črevesja se pogosto kaže le z dalj časa trajajočim (kroničnim) bruhanjem, drisko ali hujšanjem.

Pred enteroskopijo moramo pacienta postiti vsaj 12 do 24 ur. Za temeljit pregled morajo biti namreč prebavila popolnoma prazna. Postopek poteka v splošni anesteziji ali v sedaciji (pregled debelega črevesja).

Najpogostejše diagnoze, ki jih postavimo s pomočjo enteroskopije, so

Pasja glista (*Ascaris*) najdena v lumnu črevesja pri enteroskopiji.

- IBD (intestinal bowel disease - vnetna bolezen črevesja)
- granulomatozni enteritis
- limfangiektazija (razširitev limfnih žil, skozi katere uhajajo beljakovine)
- novotvorbe
- tujek
- razjeda

Klinični znaki boleznj požiralnika, želodca in črevesja, se velikokrat prekrivajo in lahko vključujejo vse tri dele prebavil. Zaradi tega se pri endoskopiji ni smiselno omejiti le na dvanajstnik in jejunum, temveč je potrebno pregledati tudi požiralnik, želodec in včasih tudi vito (ileum) in debelo črevo (colon).

KLINIKA
za male živali

Gorkičeva 6
LJUBLJANA

Recepcija: 01 / 200 51 80
Trgovina: 01 / 200 51 88
www.prva-klinika.si